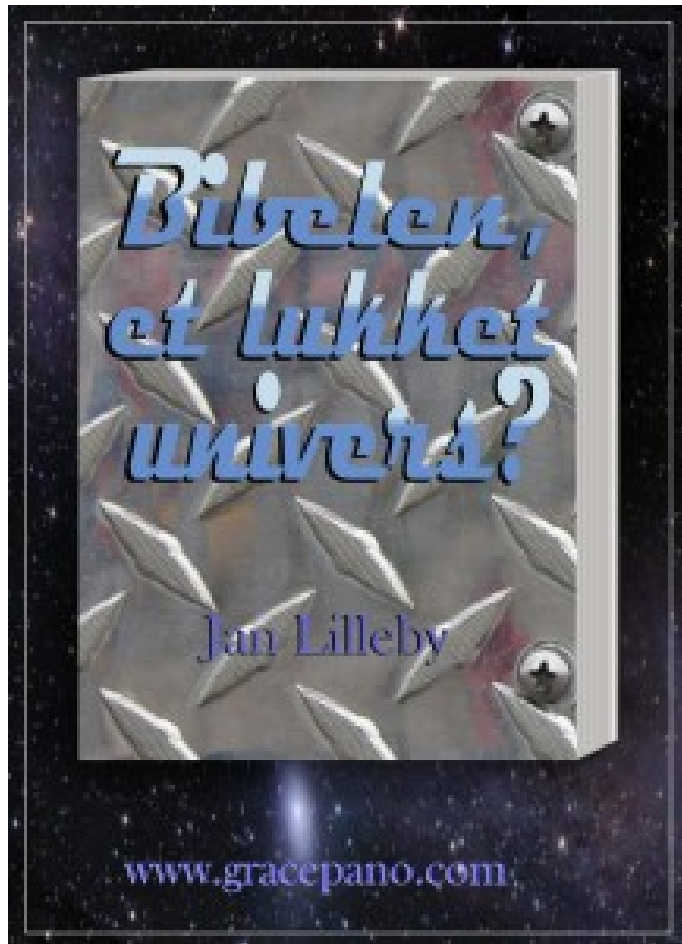

Bibelen – et lukket univers ?

Jan Lilleby

Bibelen er en skriftsamling oppsamlet gjennom århundrer, ja millennier. Og den er derfor naturlig adressert til flere grupper troende, avhengig av hvilken 'Administrasjon' (tidshusholdning) Gud Allmechtig styrte menneskehetens frelse ut i fra.

Man kan altså ikke bare lese Bibelen tvert, og håpe på at det en leser i ethvert kapittel og vers skulle gjelde for en selv. Vi er tvunget til å lese det i lys av hvilken tidshusholdning og i lys av hvilken gruppe troende som til enhver tid omtales.

Hoffmannen fra Etiopia som ble hjulpet av Filip da han var

på vei tilbake til Etiopia, og satt og leste i Jesajas bok, er et slående eksempel. Filip, som hørte hoffmannens høytlesing, kom kanskje med Bibelens klart viktigste spørsmål:

«Skjønner du det du leser?» (Apg. 8, 30).

Med andre ord – Bibelen er ikke en bok som har noen egen røst som forklarer innholdet for leseren. Bare slike som før leseren har nøye studert og satt seg inn i bibelsystematikken og bibellogikken, vil være rustet til å forklare innholdet for andre på en forsvarlig måte. I vår tidshusholdning, den med menigheten ut i fra Paulus' åpenbaring i Ef. 3, 1-9 (ang. hemmeligheten), er det ikke gitt at en kan forvente – lik Daniel og Johannes – at Guds engler skal besøke en og legge ut Bibelen for en. Nei, den tiden som vi nå har med den frie nådefrelsen ved tro på Kristus, er slik at Gud allerede har avsluttet sitt ord ved apostelen Paulus, og at ingen ny åpenbaring gis i tiden som nå gjelder (Kol. 1, 25-26). Derfor skal nå Guds Ord forklares av mennesker for mennesker, slik det er gitt i 2. Tim. 2, 2:

«Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, overgi det til trofaste mennesker, som også er i stand til å lære andre.»

Vel, dermed er det nok også fare for at Bibelen kan bli feil forklart, og man kommer i skade for å levere falsk lære i ren uvitenhet og i mangel av riktig bibelsystematikk og logikk. Dette har jo også dessverre skjedd opp gjennom århundrene. Troende i mangel av forståelse av Bibelen som helhet, kommer i skade for å lære fram teser og læremessige konstruksjoner som ikke kan forsvares.

Pastoralbrevene til Paulus gir oss for eksempel den mal at

vi ikke kan ha toleranse mot bibellære som ikke er rett. Og allikevel og til tross for dette, finner vi at det finnes kristne som holder seg til økumenikk, og mener at lære ikke er så nøye. Men Paulus skriver at en skal iredettesette, korrigerer – ja til og med refse i tillegg til å tilrettevise (peke på rett løsning) – selv om Paulus også satte oss et forbilde om å gi formaning og ren oppbyggelse og trøst. Men vi kan ikke luke bort dette med å 'stå på læren'. Dette blir summen av pastoralbrevene i denne sammenhengen.

Dette skrivet vil omtale i en korrektiv form de forskjellige evangelieformene som møter oss i Det nye Testamente. Det er i hovedsak tre slike distinkte evangelier, og vi finner at en innen kristenheten, helt siden kirkefedrenes tid i etterkant av apostlene, blander sammen særlig to av disse evangelieformene.

De tre evangelietyper i NT har bare to typer som fungerer lovlig i vår tid.

Det ene er det som mange kaller '*Det generelle Evangelium*' også av enkelte kalt for 'Skaper evangeliet' basert på Rom. 2, 14-16. Det andre evangelium som gir verden frelse ved tro, er det som ble gitt oss ved Guds åpenbaring til Paulus, og som han kalte for 'Evangeliet om Kristi uransakelige rikdom' (Ef. 3, 8-9). Først gir jeg en enkel omtale av dem, og deretter tar jeg en nøyere gjennomgang.

DET GENERELLE EVANGELIUM / SKAPER EVANGELIET.

Dette viser til Paulus' belæring om den uvitende hedning, en klassifisering og definering av alle mennesker på jord som i deres egenskap av total uvitenhet om Gud, Jesus, Den Hellige Ånd, Bibelens historier og evangelier for øvrig, ikke kan stå ansvarlige. Gud holder bare den ansvarlig til fortapelse som har avvist hans Ord eller han som person. I tilfelle med Det generelle Evangelium/Skaper evangeliet, så gjelder det selvsagt Gud som person – ofte oppfattet av uvitende

hedninger som 'Rettfærdigheten' (Apg. 28, 4) eller bare 'En ukjent Gud' (Apg. 17, 23) og som ble dyrket av atenerne slik det sistnevnte bibelverset angir.

I dette evangelium finner vi bare den søkende som famler uten å vite annet enn at han søker etter han som har skapt alt. Personlig foretrekker jeg derfor å kalle det for 'Skaper evangeliet' – man har latt seg imponere av skaperverket, og leter derfor etter han som står bak dette enorme verket. Paulus skrev:

«For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning.» (Rom. 1, 20).

Rom. 2, 14-16 peker ut skaper-evangeliets betingelser:

«For når hedninger, som ikke har loven (Mose lov), av naturen gjør det loven byder, da er disse seg selv en lov. 15: De viser (ved gjerninger) at den gjerning loven krever, er skrevet i deres hjerter. Om det vitner også deres samvittighet og deres tanker, som innbyrdes anklager dem eller også forsvarer dem – 16: på den dag da Gud skal dømme det skjulte hos menneskene, etter mitt evangelium ved Jesus Kristus.»

Altså, de skal bedømmes ut fra hva gjelder Guds Sønn, Jesus, og hans verk – selv om disse undertiden ikke kjenner til verken Gud eller hans Sønn. De forsvares hvis de har god samvittighet!

Apostelen viser oss også i Apg. 14, 15-17 Guds sinnelag og barmhjertighet med slike som ikke kjenner Gud. Han forklarer for Zevs dyrkerne i Lystra at Gud som skapte himmelen og jorden og havet og alt som er i dem, hadde latt hedninger vandre sine egne veier (mens Israel vandret på Herrens veier), men dette til tross: Gud gjorde godt mot dem og viste stor omsorg selv om de altså ikke hadde blitt gjort

kjent med Gud slik vi lærer at Israel ble. Altså, mennesker til enhver tid – når de ikke har fått høre om Gud og Kristus, dømmes av deres samvittighet, i det de går fortapt om den er dårlig, eller blir frelst hvis den er god. Dermed lærer vi at mennesket umulig kan gå fortapt for frelsen av bare ren uvitenhet. Dette understreker hvor barmhjertig Gud er i sin natur. Han jakter altså ikke på syndere, så han kunne dømme dem fortapt.

Av dette kan vi se at mennesker under Mose lov, Israel den gang, og disse som faller under kategori 'Uvitende hedninger' – begge må/måtte vise deres stilling innfor Gud gjennom gjerninger. Og selv om vi fikk Paulus' nådeevangelium med fri frelse ved tro, så må vår tids helt uvitende menneskegrupper vise sin oppriktige søken etter Gud ved gjerninger, mere enn tro! Slik er det bare. Der Bibelen ikke har noen egen talende røst, der kommer Skaper-evangeliet inn, og gjennom prakten i skaperverket taler han til den uvitende om seg selv...riktignok som ukjent for disse, men det er allikevel Gud som taler.

Dette såkalte 'Skaper-evangeliet' er ikke noe vi skal systematisk forkynne i møte med folk. Det forkynner egentlig seg selv for de det måtte gjelde. Selv om mange liker å peke på skaperverket sammen med dette at man også forkynner Paulus' nådeevangelium om Kristus, så er det det sistnevnte som må gå foran. Vi skal forkynne det som først ble betrodd Paulus for oss, '*Evangeliet om Kristi uransakelige rikdom*'. Det ble gjort effektivt etter Apostelgjerningenes tid, cirka år 62 e. Kr. – se Apg. 28, 25-28 hvor vi finner at Israel falt fra Gud og Paulus av den grunn leser dem dommen fra Jes. 6. De falt fra Gud som nasjon i vantro.

EVANGELIET OM KONGERIKET LOVT FEDRENE.

Dette evangelium er det evangelium som inneholdt «*Det Gud hadde lovt jødernes forfedre*» (Apg. 13, 32), løfte om et

kongerike på jord med deres profeterte Messias-konge, Jesus Kristus. Det er dette evangelium vi leser om i Matteus, Markus, Lukas, Johannes og i Apostelgjerningene, samt i alle brever skrevet i det tidsrom som sistnevnte forteller fra, år 32 til 62 e. Kr.

Denne tidsperioden på totalt drøyt 33 år var det bare Israel som ble tilbudt dette evangelium. Det var lovt fedrene (Abraham, Isak og Jakob og de stamfedre som fulgte) – og hedninger i verden var ikke med i disse løfter. Bare de få proselytter kunne ta del i det sammen med Israel. Vi vanlige rå hedninger hadde intet slikt tilbud regulært – nei, vi var utestengte slik Ef. 2, 12 lærer:

«Kom i hu at dere (hedninger, unntatt proselytter) på den tid var uten Kristus, utestengt fra Israels borgerrett og fremmede for paktene med deres løfte. Dere var uten (Israels) håp og uten (Israels) Gud i verden.»

Paktene som Paulus her henviser til, var Sinai-pakten med Mose lov, samt Den nye Pakt i Jesu blod for Israel. Det var satt opp (av Gud ved loven) et gjerde, en skillevegg, som av Paulus kaltes 'Fiendskapet' mellom jøde og hedning slik vi ser i Ef. 2, 15. Men ved nådeevangeliets komme, ble denne berømmelige skillevegg revet ned, og troende i alle etniske grupper har nå fri adgang og man har ikke lenger Israel som en nasjon 'Satt over folkeslagene' (J.fr. 2. Mos. 19, 5-6).

Men i tiden beskrevet i Apostelgjerningene ble bare 'Evangeliet om løftet gitt Israels fedre' – Den nye Pakt – forkynt for Israel og deres proselytter, slik som Apg. 13, 32 angir. Peter talte til Israel innen landets naturlige grenser, mens Paulus siden ble sendt ut utenfor Israel i provinsene, til jødene i Romerriket (Gal. 2, 7-8).

Ideen om at Den nye Pakt mellom Gud og Israel, i Jesu offerblod (Luk. 22, 20) skulle være for andre enn Israel, er helt og fullt falsk. Den nye Pakt ble bare tilbudt Israel og proselytter i den periode på tretti år som framgår av

Apostelgjerningene. Hebr. 8 og 9 kapitler bekrefter dette – der Paulus tar utgangspunkt i Jer. 31, 31 – om Guds løfte om en ny pakt som skulle erstatte/oppjustere den med Mose lov som blir stemplet av apostelen som dårlig og mangelfull. Hebr. 9, 15 sier klart at denne nye pakten i Jesu blod bare ble gitt for de som først hadde vært under den forrige. Den saken er udiskutabel.

Teologene i alle århundrer, både de i katolisismen samt de i lutherdommen og alle øvrige grupper i kristenheten, har tatt grundig feil i dette spørsmål. Det er også derfor at en i lesing av Bibelen generelt, finner svært så mange grove feil i dens oversettelse – feil som avspeiler at de ikke har forstått å skille disse tre evangelietyper fra hverandre, men blandet det hele sammen til en åndelig lapskaus – helt ubibelsk.

Det er slik blanding av Det nye Testaments evangelietyper som er blitt 'Alle sekters Mor'. Man har ikke maktet å etterkomme Paulus' nye evangelie-åpenbaring som kunngjøres fra og med (i bibelhistorisk tid) Efeserbrevet skrevet i år 62 e. Kr. like etter det fall som Israel opplevde og som vi leser om i Apg. 28, 25-28 – nasjonen ville ikke omvende seg (v. 27) slik at Herren kunne lege landet. Paulus var den som uttalte denne dommen fra Jes. 6 mot jødedommens vantro. Jesus brukte også i sin jordiske tjeneste det samme kapittel 6 til å refse de vantro jøder.

Hele Det nye Testamente, unntatt Paulus' tre epistler til menighetens tid, er fortellingen om hvordan Den nye Pakt i Jesu blod ble tilbudt Israel for aksept, slik at løftet om et kongerike i Israel kunne bli virkeliggjort.

De epistlene er: Efeserne, Kolosserne, og Filemon.

Disse er de eneste skrifter i Bibelen der vi ikke finner noe tilbud til Israel om det lovte kongeriket på jord, eller lære om Den nye Pakt til dem. I de tre nevnte epistlene

læres kun om den frie nådefrelsen ved tro på Kristus, basert på hva Gud åpenbarte Paulus i det han kalte for 'Hemmeligheten' Ef. 3, 1-9.

Til kontrast, 'Skaper evangeliet' slik selve skaperverket utgjør forkynnelsen av, trenger ikke noen menneskelig røst. Men de to andre evangelietyperne i NT trenger det. Guds kongerike tilbudt Israel i tiden med apostlene, hadde sin tid og gjaldt bare for Israel, og apostlene gav stemme til dette evangeliet og Israel takket dessverre nei. Ved Israels fall, åpenbarte så Gud et nytt – tredje – evangelium: Evangeliet om Kristi uransakelige rikdom – altså det vi kaller den frie nådefrelsen og som har himmelen der oppe hos Kristus som håp, ikke jorden her nede (Kol. 3, 1-4).

EVANGELIET OM KRISTI URANSAKELIGE RIKDOM.

Dette er det evangelium som gjelder i vår tid. Det har intet å gjøre med det som ble forkynt i tiden vi leser om i Apostelgjerningene (år 32 til 62 e. Kr.), men ble gitt Paulus ved at Kristus åpenbarte seg for ham og gav ham å organisere en ny tidshusholdning: Husholdningen med Guds frie nådefrelse.

Ef. 3, 1-9 er selve proklamasjonen av denne nye frelses æra:

«Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger – 2: så sant dere har hørt om husholdningen med den Guds nåde som er meg gitt for dere. 3: Ved åpenbaring har han kunngjort for meg hemmeligheten, slik jeg ovenfor (kap. 1 og 2) har skrevet med få ord. 4: Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristi hemmelighet. 5: Den var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbaret for hans hellige apostler og profeter ved Ånden: 6. At hedningene er blitt medarvinger, de hører med til legemet og de har del i løftet i Kristus Jesus ved

evangeliet. 7: For dette evangelium er jeg (nå, ikke før) blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft. 8: Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom, 9: Og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.»

Så vil jeg ta for meg de to talte evangelietypene, det om kongeriket og det om den frie nåden, og forklare dem i en mer detaljert og logisk sammenheng. alt.

Slik de forefinnes i Det nye Testamente og hvordan det har seg med disse – nemlig at vi ikke må falle i den tabben å blande disse sammen. Sammenblanding vil gi forvirring og uvisshet i hva som gjelder menigheten, og hva som gjelder Israel. Disse to størrelser må holdes atskilt, slik og Skriften gjør med dem.

EVANGELIET OM LØFTET GITT TIL ISRAELS FORFEDRE OM KONGERIKET I ISRAEL

Nærmere forklaring og redegjørelse.

Kongerikets evangelium – Den nye Pakt til Israel, finnes i de følgende bibeldelene:

Matteus, Markus, Lukas og Johannes evangelier.

Apostelgjerningene.

Romerbrevet, Korinterbrevene, Galaterbrevet, Tessalonikerbrevene, Filipperbrevet, 1. og 2. Timoteus, Titusbrevet, Hebreerbrevet, Jakobs brev, 1. og 2. Peters brev,

1., 2. og 3. Johannes brev, Judas brev og Åpenbaringen.

I disse skriftene finner vi bare Jesus og apostlenes tilbud til Israel om å få det lovte Guds Kongerike etablert i landet, ved at alle jødene først skulle omvende seg og ta

vanndåpen (Apg. 2, 38).

Peter og de elleve ble befalt å gå til Israels land innen dets grenser, men siden kalte Herren en ny apostel, Paulus, som ble sendt til jødene utenfor Israels land (Gal. 2, 7-8). Det er også tydelig i Apostelgjerningene at disse to lederapostlene fikk i oppdrag å tilby kongerikets opprettelse for Israel, og de har derfor blitt hovedpersoner i Apostelgjerningene. Lukas skrev denne bibeldelen for å nedtegne hvordan forkynnelsen av Den nye Pakt i Jesu blod forløp, fra år 32 fram til 62 da vi finner Paulus i Rom i sin ankesak innfor Nero.

Tilbudet om kongeriket var en privatsak mellom Kristus og Israel – og hedninger i denne tiden kunne bare finnes som en liten minoritet hos dem, kalt proselytter. Paulus kalte dem bare for grekere. Både de få med Peters besøk i Kornelius' hus (Apg. 10ff) og siden disse som Paulus møtte på sine reiser (Rom. 11, 11) var kun proselytter og ble brukt bare i begrenset omfang. De hos Paulus kunne bare blitt tatt inn dersom en vantro jøde først var avkuttet fra Israel ved sin vantro. Bare Paulus brukte proselyttene som et brekkjern, for å få jødene omvendt.

Vi ser av læreinnholdet i de opplistede skriftene, at det kun er snakk om Israels omvendelse slik at de ved dette kunne få Kongeriket ved Jesu snare immanente komme i aposteltiden. Men Gud brøt med Israel helt, slik vi ser i Apg. 28, 25-28. De ville ikke omvende seg, og dermed var deres nasjonale fall et faktum.

Vokabularet til de to lederapostlene Peter og Paulus, er helt tydelig på det faktum at de begge bare adresserte Israel ved å tilby *'Evangeliet om løftet gitt til Israels fedre om kongeriket i Israel'*:

Peter i Apg. 2, 36: *«Så skal da hele Israels folk vite for visst at Gud har gjort ham både til Herre og til Messias,*

denne Jesus som dere korsfestet.»

Paulus i Apg. 13, 16-17: *«Israelittiske menn og dere (proselytter) som frykter Gud! 17: Israels Gud, dette folks Gud, utvalgte våre fedre...»*

Paulus i Apg. 13, 32 – om hvilket evangelium han forkynte: *«Og vi forkynner dere evangeliet om det løfte som ble gitt til fedrene...».*

Altså, evangeliet om det lovte Kongeriket i Israel, dithen at Gud skulle sende Jesus tilbake så snart Israel hadde omvendt seg og tatt vanndåpen.

For deg som eventuelt ønsker mer detaljert forklaring av disse bibelfakta, så kan du laste ned gratis min bok *«Paulus – den eneste apostel Gud sendte til oss hedninger»*. Du finner den kategorisert i venstre marg her på nettsiden.

Men hele denne virksomheten med apostlenes tilbud til Israel om det lovte kongeriket, opphørte i år 62 ved Israels fall slik vi leste i Apg. 28.

Da ble Paulus gitt oppgaven å komme til hele verden med et nytt evangelium.

EVANGELIET OM KRISTI URANSAKELIGE RIKDOM

Nærmere forklaring og redegjørelse.
Guds frie nådeevangelium – en gave til verden,
finnes i de følgende bibelskriftene:

[Efeserbrevet](#)
[Kolosserbrevet](#)
[Filemon \(ikke troslære\)](#)

Endelig er vi kommet til det evangelium som gjelder for den tiden som nå er, tiden med menigheten, Kristi legeme, også

kalt 'Ett nytt menneske' (Ef. 2, 15).

Det unike med vår tidshusholdning, er at vi finner Gud som en som nå handler med alle Kristus-troende på lik linje, og vi finner derfor ingen prioritering av jødedommen slik det var i tiden med Apostelgjerningene, år 32 til 62. Som nevnt, Israel falt fra Gud slik vi lærer av Apg. 28, 25-28...de ville ikke omvende seg (v. 27) slik at Herren kunne lege landet fra dets frafall.

Guds krav til Israel var at de alle skulle omvende seg – og det var siste sjanse for dem da Paulus var i Rom og møtte lederne for de elleve synagogene der, og han måtte tilslutt sitere dem dommen fra Jes. 6 om den vantro og blindhet de hadde latt seg gripe av. Og dermed brøt Gud helt med Israel og de falt ifra ham og ble sendt inn i den ødeleggelsen som var profetert over den ulydige nasjonen.

I hele perioden med Apostelgjerningene fra år 32 til 62 var det alltid 'Jøde først, så greker' (Rom. 1, 16). Israel var Guds utvalgte og segregerte nasjon og folk, og alle andre måtte via deres Gud og deres tro og velsignelser, for selv å bli velsignet. Dette var Guds ordning med menneskeheten den gang.

Men fra og med Efeserbrevets skriving (og Kolosserne) i år 62, finner vi ikke lenger noe 'Jøde først, så greker' men tvert om: Han gjorde de to til ett nytt menneske ved tro på Kristus, gjerdets skillevegg var borte og revet, og alle folk på jord stilte nå likt i troen (Ef. 2, 14-15; Kol. 3, 11). Det var helt slutt på all proselytt-virksomhet, vi ble medarvinger i stedet!

Siden det nå ble slik, ved Paulus' tjeneste til oss hedninger at vi var gitt en fri gave av Gud i tro på Kristus, har han nå ikke inngått noen form for pakt med menigheten – slik han en gang gjorde da han tilbød Israel Den nye Pakt i Jesu blod.

Nei, vi har bokstavelig talt fått en fri gave – en nåde av Gud:

«Han oppvakte oss med ham (Kristus) og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus. 7: for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus. 8: For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.» (Ef. 2, 6-8).

I denne nye nådestilling hos Gud, er det ikke behov for pakts-avtaler slik det var mellom Gud og Israel. Alt som forlanges i vår tid, er ren tro på Jesus Kristus som frelser og Guds Sønn. Vi er nå å betrakte som medarvinger til Kristus direkte:

«...(vår trosstatus etter Israels fall) – At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.» (Ef. 3, 6).

Da vi bare kunne bli proselytter hos Israel (slik det var i hele tiden med Apostelgjerningene) kunne vi bare være medarvinger MED Israel, men nå i nådetroen, er vi medarvinger MED Kristus direkte. Hvilken himmelvid forskjell!

Israel var lovt et kongerike på jord, men vi er lovt himmelen der oppe!

HVILKE KONSEKVENSER GIR FORSKJELLEN PÅ EVANGELIENE?

Dersom det Gud har forordnet og lovt oss, menigheten, ut i fra Paulus' troslære til oss hadde vært helt likt med dette som Gud lovte apostlene og deres forsamlinger da de tilbød kongeriket og Den nye Pakt, da hadde det ikke vært noen store problemer.

Men det viser seg helt tydelig når vi jamfører det budskap

de gikk til Israel med, å skulle få kongeriket i Israel ved omvendelse til Kristus, og det som siden ble etablert gjennom Paulus idet vi finner Israels fall i Apg. 28, 25-28. Det er vesensforskjell så stor at forholdene blir helt ulike.

Til sine apostler for Den nye Pakt til Israel, lovte Kristus at de skulle følges av mirakel-tegn, helbredelser og store under.

Mark. 16, 17-18 er tydelig: *«Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med tunger. 18: De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.»*

Men slike løfter gav Jesus bare til det messianske troende Israel – for bare disse hadde fått løfter fra Gud om en ny pakt (Jer. 31, 31-34; Hebr. 8-9 kap.).

Med andre ord, Jesu løfter om spesiell mirakelkraft osv. til apostlene, var kun i rammen av Den nye Pakt til Israel, en pakt – sier Paulus, som vi hedninger var utestengt fra i alminnelighet. Bare den begrensede gruppen proselytter kunne dele slik kraft og mirakelløfter med Israel. Proselyttene levde på de velsignelsene som Gud hadde lagt over det troende Israel, når de tok imot Den nye Pakt tilbudt dem ved tro på Jesus. Dette var en segregert og helt privat sak mellom Kristus og det troende Israel. Det ble aldri tilbudt verden!

Hebr. 9, 15 sier tydelig at for å få komme inn under Den nye Pakt, måtte man først ha vært under den forrige, som var Mose lov og bud. Men om oss hedninger lærte Paulus i Rom. 2, 14 – at vi hedninger ikke hadde loven!

Da forstår vi fort at menigheten i vår tid, siden Israels fall i år 62 da Paulus var i Rom, ikke kan ta til seg de løfter som Gud gav apostlene for kongerikets opprettelse.

Menigheten er jo ikke Israel, men består av individer fra hele verden, og Israel er siden fallet i Apg. 28, 25-28 nå bare én av nasjonene og er regnet sammen med oss andre. Derfor Ef. 2, 15 og at jøde og hedning er satt likt, og skillet tatt bort. Se også Kol. 3, 11!

Miraklene og underne som Jesus lovte apostlene var knyttet opp mot Den nye Pakt. Gud gjorde mirakler bare for sitt paktsfolk og aldri drev han og strødde ut tegn og under i hele verden.

Men som nevnt, menigheten har ingen slik pakt med Gud, vi har i stedet fått en ren fri gave – ved tro alene uten paktskrav.

Tar vi for oss andre ting som hørte til Den nye Pakt til Israel, så kan jeg legge kort til at verken vanndåp, åndsdåp for kraft til å utføre mirakler osv., nattverd, eller syndsbejelse offentlig eller mellom troende, kan overføres til menighetens husholdning. Paulus lærer bare én dåp i den tid som nå er, og det er dåpen til Kristi død, en omskjærelse som ikke er gjort med hender. Denne dåp er en tilregnet dåp som bare Gud kan stå for i det vi kommer til tro (Ef. 4, 5).

I og med at menighetens tid ikke kan ta over seg det Gud bare lovte Israel i Den nye Pakt, så har vi heller ingen overnaturlige mirakelgaver slik apostlene hadde.

Kristenheten har totalt sviktet Paulus' troslære, for man har ikke maktet å holde et tydelig skille på disse ting slik 2. Tim. 2, 15 oppfordrer oss til. Rett inndeling av Ordet er helt nødvendig for at man skal kunne forstå det man leser, og sette det inn i rett sammenheng.

Bibelen vil forbli et pansret og tett lukket univers, dersom vi unnlater å få med oss riktig inndeling av den.

Visse sekter og bevegelser vektlegger på en unaturlig måte

alt som har med mirakler, tegn og under å gjøre. Men innser ikke at det er umulig å stjele til seg de tegn og mirakler Gud bare hadde gitt det troende Israel på apostlenes tid, i Den nye Pakt til dem.

Ef. 1, 3: